

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM
Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

நன்னூல் - பொருண்மையியல் நோக்கு

கட்டுரையாளர்;

முனைவர் மு. சங்கர்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)

சிவகாசி - 626130

விருதுநகர் மாவட்டம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மொழிக்கூறுகள் கருத்தைச் சட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்போது அவை பொருள் உள்ளவையாகவும் பொருளைச் சட்டுகின்றவையாகவும் ஆகின்றன. மொழிக்கூறுகள் எல்லாம் பொருண்மைத் தன்மை வாய்ந்தவை. அவற்றில் சில பொருள் உள்ளவையாகவும் சில பொருள் காட்டுபவையாகவும் உள்ளன. மொழிக்கூறுகளால் பொருள் சுட்டப்பெறும். பொதுவாகப் பொருள், மொழிச் செயல்பாடு வழியாகவும் உடல் வழிச் செயல்பாடு வழியாகவும் சுட்டப்படுவதுண்டு. அவ்வாறு சட்டுகின்ற பொருள் வெளிப்படைத் தன்மை, மறைவுத்தன்மை, பரந்த தன்மை, குறுகிய தன்மை போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அமையும். அவ்வாறு அமையும் பொருள் மொழியியல் பார்வையை அடையும்போது பொருண்மையியல் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. எனவே, மொழியியலின் ஓர் அங்கமாகப் பொருண்மையியல் அல்லது சொற்பொருளியல் பார்க்கப்படுகின்றது. இது சொற்கள் மற்றும் தொடர்கள் குறித்த பொருண்மையறிவை விளக்கமுற்படுகின்றது எனலாம். இதன்மூலம்தான், மொழிபேசுவோர் பொருளற்ற கூறுகளைப் பொருளுள்ள கூறுகளில்

இருந்து வேறுபடுத்தி, பிரித்துப் பார்க்கின்றனர். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த துறை நன்னூலில் வெளிப்படும்பாங்கினை இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : நன்னூல், பொருண்மையியல், மொழியியல், மொழி.

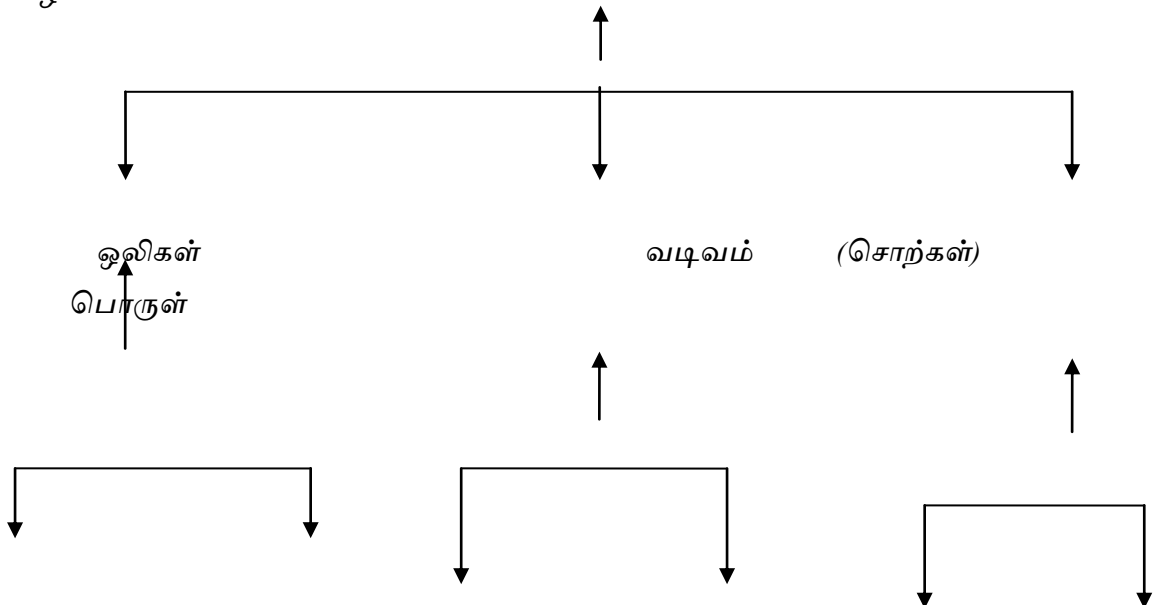
முன்னுரை

தொல்காப்பியம் தமிழர் நாகரிகத்தைக் காட்டும் இலக்கண நூல். இந்நூலின் சார்பால் எழுந்த இலக்கண நூல்கள் பல. அவற்றுள் பவணந்தி முனிவர் எழுதிய நன்னூலும் ஒன்று. இது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி எனும் ஐந்திலக்கணங்களைக் கூறுவதாகக் கூறுவர். ஆனால், இன்று எழுத்து, சொல் என இரண்டு இலக்கணங்களே கிடைத்துள. இதில் 462 நூற்பாக்கள் உள்ளன. இவற்றுள் ஒரு சிறப்புப்பாயிரம். 55 நூற்பாக்கள் பொதுப்பாயிரம். 407 நூற்பாக்கள் (எழுத்து - 202 நூற்பாக்கள், சொல் - 205 நூற்பாக்கள்) நூலுக்கு உரியன. இந்நூல் இலக்கண விதிகளைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு தமிழ்மொழியின் அமைப்பை விளக்கும் இயல்பு கொண்டது என்பர். இத்தகைய சிறப்புடைய நன்னூலைப் பொருண்மையியல் நோக்கில் அணுகுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பொருண்மையியல்

மொழியின் அமைப்பை மொழியியலார் ஒலி (sound), வடிவம் (form), பொருள் (meaning) என்ற அடிப்படையில் விளக்கமுற்பட்டனர். ஒலியை ஒலியியல், ஒலியனியல் என்று பிரித்தும் வடிவத்தை உருபனியல், தொடரியல் என்று பிரித்தும் பொருளைப் பொருண்மையியல், ப்ராக்மாடிக்கல் (கருத்தாடலில் சூழலியல் பொருள்) என்று பிரித்தும் ஆராயமுற்பட்டனர்.

மொழி

ஒலியியல்

ஒலியனியல்

உருபனியல்

தொடரியல்

பொருண்மையியல்

பிராக்மாடிசுல்

மேலும், மனிதனின் செயல்பாடும் இயக்கமும் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் படிந்துள்ளன. இக்கருத்துப் பரிமாற்றம் உடல் வழியாகவும் மொழி வழியாகவும் நிகழ்கின்றது. இதற்கு அடிப்படையாக மொழி அமைந்துள்ளது. மொழி என்பது கருத்தைத் தாங்குகின்ற சொற்களையும் தொடர்களையும் உள்ளடக்கியது. இச்சொற்களும் தொடர்களும் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. இவை பற்றி விளக்கும் ஓர் அறிவுத்துறையே பொருண்மையியல் ஆகும். இது மொழியியல் துறையின் ஓர் அங்கமாகும். மொழியியல் என்பது மொழிக்கூறுகளின் பொருளையும் பொருள்சார் செய்தியையும் விளக்கும் துறையாகும். சிலர் இதனைக் குறியியலின் (Semiotics) ஓர் அங்கமாகக் கருதுவர். குறி என்பது கருத்தை வெளியிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சைகைகள், படங்கள் ஆகியவற்றை உணர்த்தும். இதில் குறிகளின் அமைப்பு, அவை செயல்படும் விதம் போன்றவை அடங்கும். இக்குறியியலில் தொடரியல், பொருண்மையியல் ஆகிய பிரிவுகள் உள. இவற்றுள், பொருண்மையியல் என்பது குறிகளுக்கும் புற உலகப் பொருட்களுக்கும் மனதில் நிலைபெறும் எண்ணங்களுக்கும் இடையிலான உறவை விளக்கமுற்படுகின்றது. குறிப்பாகக் குறிகளின் குறித்தல் பண்பையும் குறிகளின் பொருண்மைப் பண்பையும் பொருண்மையியல் விளக்குகின்றது. இதில் தத்துவம், உளவியல், தர்க்கம், அணியியல் (rhetoric) ஆகிய துறைகள் அடங்கும். தத்துவவியலார் மொழியலகுகளை வஸ்து எனக் கருதுகின்றனர். இது புறப்பொருளாகவோ அல்லது மனப்பொருளாகவோ இருக்கலாம் என்பர். இவர்கள் மொழிக்கூறுகளைப் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் விளக்கமுற்படும்போது, ஒருபொருட்பன்மொழித் தன்மை, ஒப்புருத்தன்மை என்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் விளக்கமுற்பட்டனர். இதில் விட்ஜன்ஸ்டீன், லாக்வே, பெர்க்கலி ஆகியோர் ஈடுபட்டனர். மொழியியல் அணுகுமுறையில் பொருண்மையியலை விளக்கியதில் சூர், ப்ளும்பீல்டு, உல்மன், நோம் சோம்ஸ்கி, லையன்ஸ், லீச், கூட்ஸ், நைடா, டிரையர், போர்சிக் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் சொற்களின் பொருளை நேரடியாகவும் குறிப்பாகவும் சுட்டிக்காட்ட முயலும்போது பல கோட்பாடுகளை உருவாக்கினர். அவை: 1. புறப்பொருட்கோட்பாடு, 2. அகப்பொருட் கோட்பாடு, 3. பொருள் விளக்கக் கோட்பாடு, 4. பொருளணு விளக்கக் கோட்பாடு, 5. பொருண்மைத் தொடர்பு விளக்கக் கோட்பாடு, 6. பொருள் மாற்ற விளக்கக் கோட்பாடு 7. தூண்டல் கோட்பாடு 8. சூழ்நிலைக் கோட்பாடு என்பனவாகும். இக்கோட்பாடுகள் மொழிக்கூறுகளின் பொருள் என்ன? என்பதை விளக்கியுள்ளன.

பொருண்மைத் தொடர்பு விளக்கக் கோட்பாடு

இக்கோட்பாடு சொற்களின் பொருளைப் பொருண்மை எதிர்நிலை உறவு, பொருண்மை அடக்குநிலை உறவு, ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் காட்டுதல் என வகைப்படுத்தி விளக்குகின்றது.

1. பொருண்மை எதிர்நிலை உறவு

இது பொருண்மைத் தொடர்பு விளக்கக் கோட்பாடுகளுள் ஒன்று. இது சொற்பொருளை எதிர்நிலை உறவுகளின் அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்கின்றது. இதில் சொற்களின் பொருண்மை உறவு பின்வருமாறு விளக்கப்படும். இன்பம் x துன்பம், ஆண் x பெண், நல்லது x கெட்டது, பகல் x இரவு என்பனவற்றைச் சான்றுகளாகக் காட்டலாம். நன்னூலிலும் இத்தகைய பொருண்மை எதிர்நிலை உறவுகளைக் காணமுடியும். நன்னூல் இருதிணைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை

மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை (நன்.சொல்.4) என்கின்றது. இது தவிர, ஆண்மை x பெண்மை (நன்.சொல்.7), இயல்பு வழக்கு x தகுதி வழக்கு (நன்.சொல்.10), குறிப்பு x வெளிப்படை (நன்.சொல்.12), இடுகுறி x காரணம் (நன்.சொல்.17), ஒருமை x பன்மை (நன்.சொல்.26), ஒருவன் x ஒருத்தி (நன்.சொல்.31), தொகைநிலை x தொகாநிலை (நன். 361, 374), வினா x விடை (நன்.385, 386), வழு x வழாநிலை (நன்.375), உயிர்ப்பொருள் x உயிரல் பொருள் (நன்.444, 450) என்பனவும் பொருண்மை எதிர்நிலை உறவில் அடங்கும்.

2. பொருண்மை அடக்குநிலை உறவு

சொற்பொருளை அடக்குநிலை உறவுகளின் அடிப்படையில் விளக்குவது. அதாவது, அடிசில் என்பது உண்பன, தின்பன, பருகுவன, நக்குவன என்னும் நால்வகைக்கும் பொதுவாக வழங்கும் சொல் (தொல்.சொல்.சேனா.46) என்பர் சேனாவரையர். இதுபோல் வருவது பொருண்மை அடக்குநிலை உறவாகும். நன்னூலில் பொருண்மை அடக்குநிலை உறவு பின்வருமாறு பதிவாகியுள்ளது.

மூவிடம் - தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே (நன்.சொல்.பெயர்.9)

மூவகை மொழிகள் - ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி (நன்.சொல்.பெயர்.3)

உயர்திணை - மக்கள், தேவர், நரகர் (நன்.சொல்.பெயர்.4)

உயர்திணைப் பால்கள் - ஆண், பெண், பலர் (நன்.சொல்.பெயர்.5)

அஃறிணைப் பால்கள் - ஒன்று, பல (நன்.சொல்.பெயர்.6)

இயல்பு வழக்கு - இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மருஉ (நன்.சொல்.பெயர்.10)

தகுதி வழக்கு - இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுவக்குறி (நன்.சொல்.பெயர்.10)

முன்னிலை அசைச்சொற்கள் - மியா, இக, மோ, மதி, இகும், சின் (நன்.சொல்.இடை.21)

மிகுதி - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி (நன்.சொல்.உரி.15)

3. ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் காட்டுதல்

நன்னூல் உரியியலில் ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் காட்டும் நூற்பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கடி என்ற சொல் காப்பு, கூர்மை, விரை, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல், வரைவு, மன்றல், கறிப்பு உள்ளிட்ட 13 பொருள்களில் வருகின்றது (நன்.சொல்.உரி.16). சொல் - மாற்றம், நுவற்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, பகர்ச்சி, இயம்பல் (நன்.சொல்.உரி.17). ஓசை - முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறு, இரை, இரக்கு, அழுங்கு, இயம்பல், இமிழ், குளிறு, அதிர்வு, குரை, கனை, சிலை, சும்மை, கௌவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்த்த (நன்.சொல்.உரி.18).

பொருண்மையை விளக்கும் முறைகள்

மொழியியலில் சொல்லுக்கான பொருளை அகராதி முறையில் விளக்குவது என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இதனை “அகராதிப் பொருண்மையியல்” (Lexical Semantics) என்பர். அதாவது, இதில் சொல்லுக்கான பொருள் விபரணை செய்யப்படுகின்றது.

சொல்லும் இலக்கண வகைகளும்

சொற்களைப் பெயர்ச்சொற்கள், வினைச்சொற்கள், இடைச்சொற்கள், உரிச்சொற்கள் என நான்காகப் பிரிப்பர். தற்கால மொழியியலார் இச்சொற்கள், தொடரியல், உருபனியல் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றமையைக் காட்டியுள்ளனர். தமிழில் உள்ள பெயர்ச்சொற்களைப் பொதுப்பெயர், சிறப்புப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர் என நன்னூல் (நன்.62) பிரிக்கின்றது. இச்சொற்களைத் தருக்கரீதியான சொற்கள் (logical words) எனலாம். மரம் - பொதுப்பெயர், வாழை - சிறப்புப்பெயர், மரம் - இடுகுறிப்பெயர், வளையல் - காரணப்பெயர். இப்பெயர்ச்சொற்களைப் போன்றே, வினைச்சொற்கள், பெயரடைகள், வினையடைகள், முன்னிடைச்சொற்கள் ஆகியனவும் அகராதிப் பொருண்மையைக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

சொல்லும் பொருளும்

மொழியில் ஓரினச்சொற்கள், பல் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள், இணைப்பொருட் சொற்கள் (synonyms), எதிர்ச்சொற்கள், உள்ளடக்கப்பட்ட சொற்கள் (hyponymy), உறுப்பு - சேகரிப்புச் சொற்கள், பகுதி - நிறைச் சொற்கள் முதலியவை காணப்படுகின்றன. இவை உணர்த்தும் பொருளும் பொருண்மையியலில் ஆராயப்பட வேண்டியவை.

ஓரினச்சொற்கள்

ஒரினச்சொற்கள் உணர்வுகளோடு தொடர்புடையவை. இச்சொற்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்துதான் ஒலிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு இருந்தாலும் அவை உணர்த்தும் பொருள்கள் மாறுபடுகின்றன. இச்சொற்கள் ஒரே தொடரியல் பகுப்பிலும் ஒரே எழுத்தாக்க முறையிலும் அமைந்துவிடும். சிலபோது ஒரே பகுப்பில் இருந்தாலும் அதன் எழுத்தாக்க முறை வேறுபடக் காணலாம். இச்சொற்களைப் பவணந்தியார் முதற்போலி, இடைப்போலி, இறுதிப்போலி (நன்.122, 123, 124) என்கின்றார். இவை உணர்த்தும் பொருளில் எவ்விதமான மாறுபாடுமில்லை. அகம் - அகன், ஆறுமுகம் - ஆறுமுகன், பந்தல் - பந்தர், அரயன் - அரையன், கைந்நின்ற - கைஞ்ஞின்ற முதலிய சொற்கள் ஒரே தொடரியல் பகுப்பில் அமைந்து, அவற்றின் எழுத்தாக்கமுறை வேறுபடுகின்றன. ஆனால், அவை ஒரே பொருளையே உணர்த்துகின்றன.

இணைப்பொருட் சொற்கள்

மொழியின்கண் உள்ள இணைப்பொருட் சொற்களை வரையறுக்க முயற்சி செய்வது பொருண்மையியலின் பாற்படும். இச்சொற்கள் ஒரே பொருளையும் வெவ்வேறு ஒலியியல் அமைப்பையும் கொண்டவை. அதாவது, இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருப்பதாகும். நன்னூல் இச்சொற்களைத் திசைச்சொற்களாகவும் திரிசொற்களாகவும் குறிப்பிடும். கொடுத்தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படும் சொற்கள் செந்தமிழில் வழங்கப்படும்போது, வெவ்வேறு ஒலியமைப்பில் வழங்கப்பட்டாலும் அவை காட்டும் பொருள் ஒன்றாகவே உள்ளது. சான்றாக - வயல் - செய், சிறுகுளம் - பாழி & கேணி, பசு - பெற்றம், தாய் - ஆய்.

நன்னூல் திரிசொற்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல் ஆகியும்

பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்

அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும் (நன்.272) என்கின்றது.

இந்நூற்பாவில் இரண்டு விதமான பொருண்மை அமைப்பைக் காணலாம்.

1. ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள்

2. பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்

இவற்றுள் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களை இணைப்பொருட் சொற்களாகக் கருதலாம்.

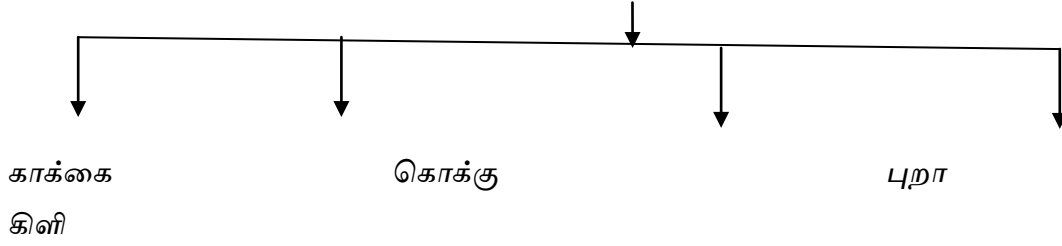
கிளி - கிள்ளை, சுகம், தத்தை

யானை - கோழி, சங்கு, வாரணம்

உள்ளடக்கப்பட்ட சொற்கள் (Hyponyms)

ஒரு பொதுச்சொல்லின் கீழ் உள்ளடங்கும் சொற்களை உள்ளடக்கப்பட்ட சொற்கள் எனலாம். அதாவது, ஒரு சொல்லின் பொருள் மற்றொரு சொல்லின் பொருளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும்.

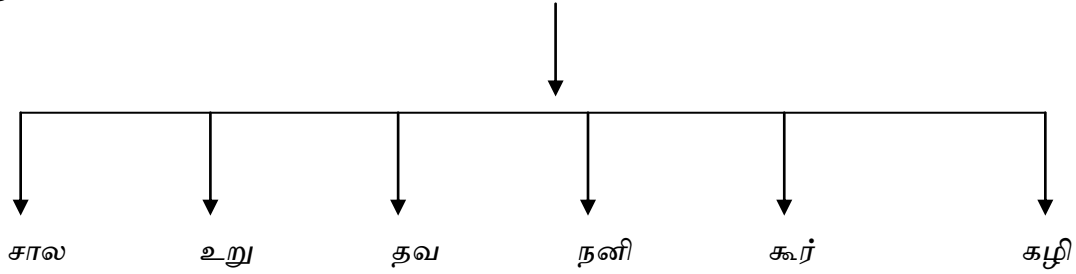
பறவை

இக்கிளை வரைபடத்தில் காகை, கொக்கு, புறா, கிளி ஆகியவற்றின் பொருள் பறவை என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் அடங்கிவிடுகின்றமையைக் காணலாம்.

ஒரு குணம் தழுவிய உரிச்சொற்களாக நன்னூல் குறிப்பிடுவனவற்றை ஒரு பொருளின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட சொற்கள் எனலாம்.

மிகுதி

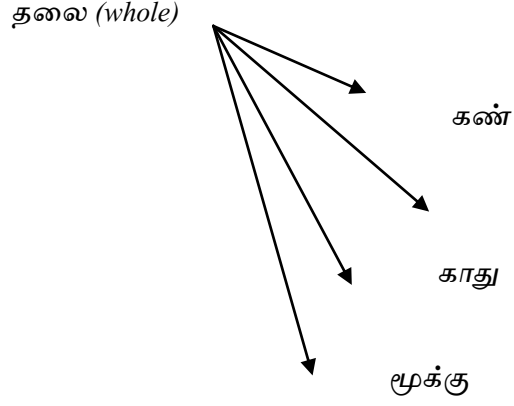

இதில் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி ஆகியவற்றின் பொருள் 'மிகுதி' என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் அடங்கிவிடக்காணலாம்.

சினைப் பொருட்சொற்கள் (Meronymy)

ஒரு முழுப்பொருளின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் குறிக்கும் சொற்களைச் சினைப்பொருட் சொற்கள் என்கின்றோம். இச்சொற்கள் முழுப்பொருட் சொற்களோடு நெருங்கிய உறவில் இருக்கும். ஒரு பகுதிக்கும் (part) ஒரு முழுமைக்கும் (whole) இடையேயுள்ள சொற்பொருள் தொடர்பை மொழியியலார் "மெரோனிம்" என்கின்றனர். நன்னூலில் முதல், சினை எனும் சொற்கள் முதற்பெயர், சினைப்பெயர் (நன்.282), முதல் இவை, சினை இவை (நன்.316), சினைவினை சினையொடும் முதலொடும் செறியும் (நன்.345), அடை சினை..... முதல் (நன்.403), தினை சினை முதல்கள் (நன்.410) உள்ளிட்ட இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

தலை முடி

நெற்றி

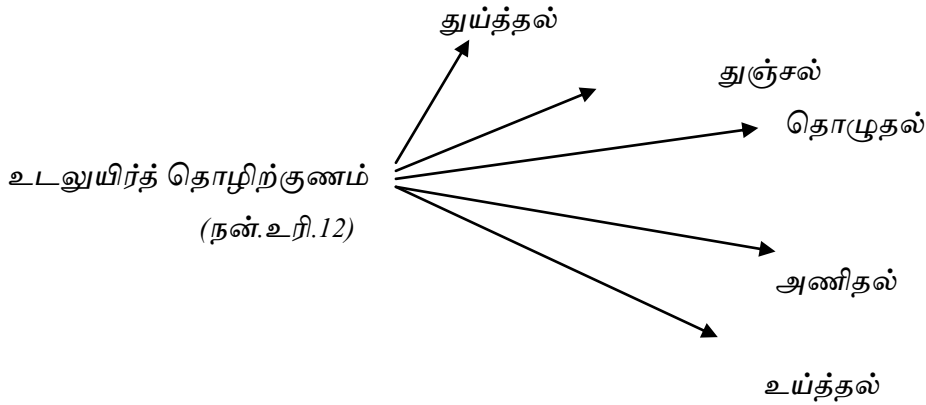
பொருள் குறிப்பீடு

மொழிக்கூறுகளின் பொருளை நேடியாகவும் குறிப்பாகவும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லே பொருள் குறிப்பீடு ஆகும். இது குறித்தல் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மொழிக்கூறுகளால் குறிக்கப்படும் எண்ணக்கூறுகள் அவற்றின் குறிப்புப்பொருள்கள் எனக் கருதப்படும். பெரும்பாலான பொருள் விளக்கங்கள் மொழிக்கூறுகளின் குறிப்புத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பொருள் குறிப்பீட்டைப் பின்வரும் இரு நிலைகளில் காணலாம்.

1. பல பொருள் காட்டும் சொற்கள் (Polysemy)
2. ஒரு பொருட் பன்மொழி

1. பல பொருள் காட்டும் சொற்கள் (Polysemy)

நெருக்கமான பொருண்மை உடைய சொற்கள் பல பொருள் காட்டும் சொற்கள் எனலாம். இச்சொற்கள் காட்டும் பொருள்களில் சில முதன்மைப் பொருளாகவும் சில வழிநிலைப் பொருளாகவும் இருக்கும்.

2. ஒரு பொருட் பன்மொழி

மொழி அலகுகள் பொருள் கொண்டவை. அதனால்தான் தொல்காப்பியர், "எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" (தொல்.சொல்.பெயர்.1) என்கின்றார். இச்சொற்களின் பொருளையும் வடிவத்தையும் உற்றுநோக்கும்போது, ஒரே பொருளைக் காட்டும் பல மொழி அலகுகளும் பல பொருளைக் குறிக்கின்ற சொற்களும் மொழியில் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். நன்னூல், "ஒருபொருள் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா" (நன்.பொது.47) என்று ஒரு பொருட் பன்மொழிக்கு இலக்கணம் செய்துள்ளது. சான்றுகள்: மீமிசை ஞாயிறு, புனிற்றிளங்கன்று, நாகிளங் கமுகு, உயர்ந்தோங்கு பெருவரை, குழிந்தாழ்ந்த கண்.

வேற்றுமொழிச் சொற்களைக் கடனாகப் பெறுவதன் மூலம், முன்பு இருந்த சொல்லும் ஒரே பொருளைச் சுட்டலாம்.

கடன் சொற்கள்	:	ஏற்கனவே இருந்த சொல்
கமலம், பங்கயம்	:	தாமரை
ஞானம்	:	அறிவு
தலம்	:	இடம்
பந்தம்	:	உறவு

பொருள் நீட்டல்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல் இன்னொரு பொருளைக் குறிக்கும்போது பொருள் நீட்டல் ஏற்படுகின்றது. இது அமைப்பு ஒற்றுமையைக் காட்டும் இரண்டு புறப்பொருள்களைக் காட்டும் சொல் (உருவகம்) எனவும் தொடர்ச்சி உறவால் நெருக்கமுறும் இரண்டு பொருள்களைக் காட்டும் சொல் (ஆகுபெயர்) எனவும் இரு வகைப்படும்.

ஆகுபெயர் (Metonymy)

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல் இன்னொரு புறப்பொருளையும் குறித்து வரும்போது பொருள் நீட்டலுக்கு ஆட்படுகின்றது. இதை நன்னூல் குறிப்பிடும் ஆகுபெயரோடு பொருத்திப் பார்க்கும் வாய்ப்புண்டு. ஆகுபெயர் என்பது ஒரு சொல் சுட்டும் புறப்பொருள் இன்னொரு புறப்பொருளோடு தொடர்ச்சி, காரண காரியம் என்ற அடிப்படையில் தொடர்புற்றிருத்தலே ஆகும். நன்னூல்,

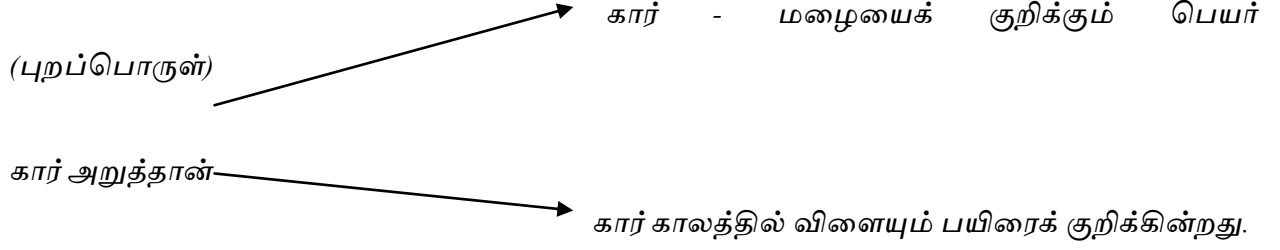
பொருள்முதல் ஆறோடு அளவை சொல் தானி

கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்

ஒன்றன் பெயரான் அதற்கு இயை பிறிதைத்

தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே (நன்.பெயர்.33)

என்று ஆகுபெயருக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. அதாவது, ஆகுபெயர் என்பது ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பிறிதொரு பொருளுக்குத் தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவதாகும் என நன்னூல் விளக்குகின்றது.

ஆகுபெயரும் பொருள் மாற்றமும்

மொழியானது காலவோட்டத்திற்கேற்ப மாற்றம் எய்துகின்றது. அம்மாற்றத்தை மொழி அமைப்பு, பொருள், பயன்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் காணலாம். பல்வேறு துறைகளில் இன்று புதிய கலைச்சொற்கள் வழக்கில் வந்துள்ளன. அவை புதிய பொருள்களையும் தருகின்றன. இதற்கான காரணத்தை உல்மன், வால்ட்ரென் போன்ற மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர்.

தமிழில் சொற்கள் ஆகுபெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது பொருள் மாற்றம் அடைகின்றன. அதாவது, ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல், அந்தப் பொருளோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளைக் குறிக்கும் தருவாயில் அச்சொல் ஆகுபெயர் என்ற நிலையை அடைந்துவிடுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட சூத்திரத்தின்படி (நன்.பெயர்.33), பவணந்தி முனிவர் ஆகுபெயர்களை வகைப்படுத்தியுள்ள பாங்கு வெளிப்படுகின்றது.

1. மல்லிகை சூடினாள் - மல்லிகை (முதற்பொருள்) - மலர் (சினைப்பொருள்)
2. வகுப்பு கலைந்தது - வகுப்பு (இடப்பெயர்) - மாணவர்கள்
3. பொழுது சாய்ந்தது - பொழுது (காலப்பெயர்) - சூரியன்
4. வெற்றிலை நட்டனர் - வெற்றிலை (சினைப்பெயர்) - வெற்றிலைக் கொடி
5. கார் பெய்தது - கார் (பண்புப்பெயர்) - மழை
6. ஆட்டம் முடிந்தது - ஆட்டம் (தொழிற்பெயர்) - கலை நிகழ்ச்சி

இவ்வாறாகச் சொற்கள் ஆகுபெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது பல புதிய பொருள்களைச் சுட்டுகின்றன. இதன் காரணமாக, இச்சொற்கள் பொருள் மாற்றம் அடைந்துள்ளன. (இழுப்பு - இழுத்தல் - நோய், திருநெல்வேலி - இடம் - அல்வா, பனாரஸ் - ஊர் - பட்டுப்புடவை, மதுரை - ஊர் - மல்லிகை, மாசம் - மாதம் - பேறுகாலம்)

ஒப்புருச்சொற்களும் அவற்றின் பொருளும்

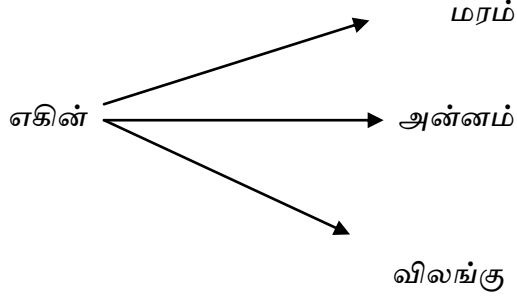
தமிழ் மொழியில் தொடர்பற்ற பல பொருட்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றையே ஒப்புருச் சொற்கள் என்கின்றோம். (ஆறு - எண், நீரோடும் ஆறு, வழி, ஓடு - மண்டை ஓடு, கூரை ஓடு, ஓடுதல் - வினை)

பவணந்தி முனிவர் மெய்யீற்றுப் புணரியலில் எகின் என்ற சொல் பல பொருளைத் தருவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மரம்அல் எனின்மொழி இயல்பும் அகரம்

மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும் (நன்.215)

இச்சூத்திரத்தின்படி, எனின் என்ற சொல் மரத்தையும் அன்னத்தையும் விலங்கையும் குறிக்கின்றது என்பது புலனாகின்றது.

எதிர்ச்சொற்கள் (Antonymy)

மொழியியல் அறிஞரான லையன்ஸ், சொற்கள் எதிர்நிலையில் நின்று பொருள் வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றன என்பார். இவ்வெதிர்ச்சொற்களை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம். அவை : 1. முழுமையான எதிர்ச்சொற்கள் 2. சாதாரண எதிர்ச்சொற்கள் 3. மாற்றுநிலை எதிர்ச்சொற்கள் என்பன. இத்தகைய எதிர்ச்சொற்கள் கவிதைகளில் பயின்று வரும் போது, ஒலி ஒத்திசைவு உடையனவாக உள்ளன. இது பற்றி மொழியியல் அறிஞர் செ.வை.சண்முகம் கருத்துரைக்கையில், “பொருண்மையியல் நோக்கில் ஒரு பொருட்களனை (Semantic field) சார்ந்த சொற்களில் அதிக வேறுபாடு உடைய சொற்களும் (கருப்பு - சிவப்பு), எதிர்ச்சொற்களும் (கற்றல் - கல்லாமை) முரணாக வரலாம். முரணாக அமைந்த சொற்களும் ஒலி ஒத்திசைவு உடையதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன” (சண்முகம், செ.வை., 2003:245) என்கின்றார். ஆக, இச்சொற்கள் பொருட்களனை உருவாக்கும் திறன் பெற்றனவாக அமைந்துள்ளன என்பது வெளிப்படை.

1. முழுமையான எதிர்ச்சொற்கள்

பொருண்மை வேறுபாட்டைக் காட்டும் சொற்களில் ஒன்றை வலியுறுத்தினால் மற்றொன்றை நிராகரிக்கும் தன்மையில் அமையக்கூடியதும் ஒன்று நிராகரிக்கப்பட்டால் மற்றொன்று வலியுறுத்தும் தன்மையில் அமையக்கூடியதும் நிலையில் இருக்கும் சொற்களை முழுமையான எதிர்ச்சொற்கள் என்கின்றோம். நன்னூலிலும் இத்தகைய எதிர்ச்சொற்கள் வெளிப்படுகின்றன.

உயர்திணை x அஃறிணை, ஒருமை x பன்மை

ஆண்மை x பெண்மை, ஆண் x பெண்

2. சாதாரண எதிர்ச்சொற்கள்

எதிர்நிலைச் சொற்களில் ஒன்றை வலியுறுத்தினால் மற்றொன்று நிராகரிக்கப்பட்டும் ஒன்றை நிராகரித்தால் மற்றொன்று வலியுறுத்தப்படாமலும் நிற்கும் சொற்களைச் சாதாரண எதிர்ச்சொற்கள் எனலாம்.

குறிப்பு

வெளிப்படை

ஆயிரம் மக்கள் போர் செய்தனர் (ஆண்) x பெண்கள் போர் செய்யவில்லை (நன்.352)
மலங் கழுவி வருதல் x கால் கழுவி வருதல் (நன்.267)

இவற்றுள் ஒப்புமைத் தன்மை வெளிப்படையாகக் காட்டப்படுகின்றது. எதிர்ச்சொற்களில் ஒன்றை மட்டும் பயன்படுத்தும்போது இவ்வொப்புமை வெளிப்படுகின்றது.

3. மாற்றுநிலை எதிர்ச்சொற்கள்

ஆக்கல் x அழித்தல் (நன்.296)

பகை x நேர்ச்சி (நன்.298)

தற்கிழமை x பிறிதின் கிழமை (நன்.300)

முன்மொழி x பின்மொழி (நன்.370)

மேல் x கீழ் (நன்.302)

அகம் x புறம் (நன்.302)

இத்தகைய சொற்களை மாற்றுநிலை எதிர்ச்சொற்கள் எனலாம். ஏனெனில் இவற்றைத் தருக்க அடிப்படையில் விளக்க இயலாது.

சொல்லிணை

பொருண்மை அடிப்படையில் தொடர்புறுகின்ற இரண்டு சொற்கள் கொண்ட அமைப்பைச் சொல்லிணை (Parallelism) என்கின்றோம். இது பெரும்பாலும் சொல்லாட்சிக்காக (rhetorical) மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பவணந்தி முனிவரும் இத்தகைய சொல்லிணைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உடன்படல் : மறுத்தல் (நன்.11)

குன்றக்கூறல் : மிகைபடக்கூறல் (நன்.12)

குறில் : நெடில் (நன்.64, 65)

வல்லினம் : மெல்லினம் (நன்.68,69)

பகுதி : விகுதி (நன்.133)

ஆண் : பெண் (நன்.262)

ஒன்று : பல (நன்.263)

ஆண்மை : பெண்மை (நன்.264)

உயர்திணை : அஃறிணை (நன்.261)

அடுக்குத்தொடர்

ஒரு சொல் அசைநிலை சார்ந்தும் பொருள்நிலை சார்ந்தும் இரண்டு, மூன்று, நான்கு என அடுக்கி வந்து பொருள் உணர்த்தும். அவ்வாறு அச்சொல் அடுக்கி வரும்போது, பொருள்நிலையில் விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் உள்ளிட்ட பொருண்மைகளை உணர்த்துகின்றது. இதன் இயல்பு பற்றி முத்துச்சண்முகன் கூறுகையில், “அடுக்குத்தொடர் பிரிந்து இசைக்கும் என்று கொள்ளுதலே வேண்டும். பிரிந்து இசைக்கும் பொழுது வேறு பொருளும் தருதல் இயலும்” (முத்துச்சண்முகன், 1987:186) என்கின்றார். நன்னூல் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

அசைநிலை பொருள்நிலை இசைநிறைக்கு ஒருசொல்

இரண்டு மூன்று நான்கு எல்லைமுறை அடுக்கும் (நன்.395) என்கின்றது.

போ போ போ - விரைவுப் பொருள்

எய் எய் - வெகுளிப் பொருள்

வருக வருக - உவகைப் பொருள்

பாம்பு பாம்பு பாம்பு - அச்சப்பொருள்

வாழேன் வாழேன் வாழேன் - அவலப் பொருள்

இரட்டைக்கிளவி

ஒலிக்குறிப்பிற்காகப் பிரியாது இரட்டைச் சொற்களாகவே நின்று, பிரித்தால் பொருள் தராமல், வினைச்சொற்களை ஒட்டி, அடைமொழியாக வருவன இரட்டைக்கிளவிகளாகும். அதாவது, சில சொற்கள் இரட்டித்து நின்று பொருள் உணர்த்தும். ஆனால், அச்சொற்களைப் பிரித்தால், தனித்து நின்று பொருள் உணர்த்தா. அத்தகைய இயல்புடைய சொற்களையே இரட்டைக்கிளவி என்கின்றோம். நன்னூல், **இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா (நன்.396)** என்கின்றது. இச்சொல் பற்றிச் சேனாவரையர் கூறும்போது, “ஈண்டிரட்டைக் கிளவியென்றது, மக்களிரட்டை விலங்கிரட்டை போல வேற்றுமையுடையனவற்றையன்றி, இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும் போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடையனவற்றையென்று உணர்க” (தொல்.சொல்.48) என்கின்றார். சலசல மும்மதம் பொழிய, கலகல கூஉந்துணையல்லால், குறுகுறு நடந்தும், வற்றிய வோலை கலகலக்கும், துடிதுடித்து இறந்தான், சுறுசுறுத்தது, மொடுமொடுத்தது, கொறுகொறுத்தார், மொறுமொறுத்தார், குறுகுறுத்தது, கறுகறுத்தது. இவ்வாறு இச்சொற்கள் இசை, குறிப்பு, பண்பு பற்றி வரப்பெறும். **வாக்கியப் பொருண்மையியல் (Sentence Semantics)**

ஒரு மொழியின் வாக்கியம் இலக்கணமுடையதாகவும் பொருளுடையதாகவும் அமைய வேண்டும். இதற்கான விதிகளை நன்னூல் வரையறுத்துக் கொடுக்கக் காணலாம். பொதுவாகத் தமிழ் வாக்கிய அமைப்பு எழுவாய் + செயப்படுபொருள் + பயனிலை என்ற அமைப்பிலேயே அமையும்.

சான்று - இராமன் மானைக் கொன்றான்

(இராமன் - எழுவாய், மானை - செயப்படுபொருள், கொன்றான் - பயனிலை)

தொடர்கள்

நன்னூல் தொடர்களை வேற்றுமைத் தொடர், அல்வழித் தொடர் என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது (நன்.152). வேற்றுமைத் தொடர் என்பது புணர்ச்சியில் வல்லெழுத்து மிகுந்து வருவதைக் குறிக்கும் (வீட்டைக் கட்டினான்). அல்வழித் தொடரில் (புணர்ச்சி) வல்லொற்று மிகாது வரும் (கொல்யானை).

தொகைநிலைத் தொடர்

உருபுகளோ, வினை, பண்பு முதலியவற்றைக் காட்டும் உருபுகளோ மறைந்து நின்று பொருள் உணர்த்துவது தொகைநிலைத் தொடர் ஆகும். தொடர்ந்து வரும் சொற்கள் விட்டிசையின்றி வாக்கியத்தின் ஓர் உறுப்பாக (unit) வரும். சான்று - விருதுநகர் சென்றான், ஊறுகாய், சாரைப்பாம்பு என்பன போன்று அமைப்பை தொகைநிலைத் தொடர்களாகும். நன்னூல் தொகைநிலைத் தொடர்களின் வகைகளாக ஆறினைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவை: 1. வேற்றுமைத் தொகை (திருக்குறள் படித்தான்) 2. வினைத்தொகை (அலைகடல்) 3. பண்புத்தொகை (கருங்குவளை) 4. உவமைத் தொகை (துடியிடை) 5. உம்மைத் தொகை (வெற்றிலை பாக்கு) 6. அன்மொழித்தொகை (பொற்றொடி வந்தாள்) என்பன (நன்.361 - 372).

பொருள்கோள்

பொருள்கோள் என்பது செய்யுளில் பொருள் அமைந்து நிற்கும் முறை ஆகும். இதனை நன்னூல் எட்டாகப் பிரித்துக் காட்டுகின்றது. அவை: 1. ஆற்றுநீர்ப் பொருள்கோள் 2. மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் 3. நிரல்நிறைப் பொருள்கோள் 4. விற்பூட்டுப் பொருள்கோள் 5. தாப்பிசைப் பொருள்கோள் 6. அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள் 7. கொண்கூட்டுப் பொருள்கோள் 8. அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் (நன்.411) என்பனவாகும். இவை செய்யுளின் பொருளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உறுதுணைபுரியும். ஒரு படைப்பாளனின் கருத்தை வாசகன் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? என்ற நோக்கில் பொருள்கோளை இலக்கண நூலார் அமைத்துள்ளனர். சான்று - சூரை யாழ் அம்மி மதப்ப - இத்தொடரைச் சூரை மிதப்ப அம்மி ஆழ் என்று மொழி மாற்றிப் பொருள்கொள்ள வேண்டும். இப்பொருள்கோளும் ஒருவகையில் பொருண்மையியலோடு தொடர்புடையதே.

வினாவும் விடையும்

ரஷ்ய உருவவியல் திறனாய்வாளரான மிகையில் பக்தின், “பொருள் என்பது தனியாக இல்லை. அது தொடர்பாடலில் (Communication) இருக்கின்றது. தொடர்பாடலானது தொடர்ச்சியாகப் பல கண்ணிகளைக் (Morpheme) கொண்டதாகும்” (மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட்டது, பா.ஆனந்தகுமார், 2014) என்கின்றார். இதனையே நன்னூல் அறு வகை வினா, எண் வகை விடை என்கின்றது. இவற்றில், கேள்வியும் பதிலுமாக இருக்கும் மற்றொருவரின் எதிர்வினை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

(எ-டு) “கடைக்குச் செல்கிறாயா?” என்ற வினாவிற்கு ஒருவர் “செல்கிறேன்” என்றோ “செல்லவில்லை” என்றோ பதிலளிக்கலாம்.

பொருள் தெளிவின்மை

1. ஒலிநிலை

புலன்களின் பன்முகத் தன்மையே தெளிவின்மை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, படி என்ற சொல் நூலைப் படி என்ற பொருளையும் மாடிப்படி என்ற பொருளையும் தருகின்றது. இதைப்போலவே, நான் அழகான பெண்ணையும் ஆணையும் பார்த்தேன் என்ற வாக்கியத்தில் இரண்டு தன்மைகள் உள்ளன. 1. நான் ஓர் அழகான பெண்ணையும் அழகான ஓர் ஆணையும் பார்த்தேன். 2. நான் ஓர் அழகான பெண்ணையும் ஆணையும் பார்த்தேன். நன்னூல் ஒலி வேறுபாட்டால் பொருள் துணியும் நிலையைப் பொதுவியலில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

எழுத்தியல் திரியாப் பொருள்திரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பால்தெளி வெய்தும் என்ப (நன்.391)

குறும்பரம்பு என்ற சொல்லைக் “குறும்பர் + அம்பு” என்று ஓசையைப் பிரித்துக் கூறினால், குறுநில மன்னருடைய அம்பு எனவும் “குறும் + பரம்பு” என்று பிரித்தால், குறுமையான கழனி திருத்தும் பலகை எனவும் பொருள்படும்.

2. சொற்பொருள் தெளிவின்மை

மாப் பூத்தது - மாமரத்தில் பூப் பூத்தது

மா ஓடியது - குதிரை ஓடியது

மா நின்றது - மாமரம் அல்லது குதிரை நின்றது.

இவற்றுள், ஒரு பெயர்ச்சொல் பல பொருள் தரும் சூழலைக் காணலாம். (the nouns of multiple meaning). இவற்றுள், ஒரே பெயர்ச்சொல் வெவ்வேறு வினைச்சொற்களை எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலையைக் காணலாம். இந்நிலையைக் களைய முற்பட்ட பவணந்தி முனிவர், பல பொருள் ஒரு சொல்லைச் சிறப்புச் சொல்லோடு சேர்த்துக் கூற வேண்டும் என்கின்றார். இதனை,

வினை சார்பு இனம் இடம் மேவி விளங்காப்

பல பொருள் ஒரு சொல் பணிப்பர் சிறப்பு எடுத்தே (நன்.390)

என்ற நூற்பா வழி அறியலாம். (எ-டு) பாய்மா ஏறினான், மாமரம் ஏறினான்.

3. அமைப்புத் தெளிவின்மை

ஒரு பொருள் மேல் பல பெயர்வரின் அதன் பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற அவற்றின் இறுதியில் ஒரு முடிக்கும் சொல்லைப் பயனிலையாகக் கொடுப்பர் என்பது பவணந்தியாரின் கருத்து. இதனை,

ஒரு பொருள் மேற்பல பெயர்வரின் இறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப தனியும் ஒரோவழி (நன்.392) என்ற நூற்பா தெளிவுறுத்துகின்றது.
(எ-டு) ஆசிரியன் பேரார்கிழான் சாத்தன் வந்தான்.

முதல், சினை ஒற்றுமையும் பிண்டப் பெயரும்

இவை முதல், இவை சினை எனக் கூறுமாறு வெவ்வேறு இல்லை. அவை ஒரு பொருளையே அவ்வாறு இரண்டாகப் பகுத்துக் கூறுவோரின் குறிப்பில் பொருந்தும். அதுபோலவே, பல் பொருள் தொகுதியாகிய பிண்டப் பெயரும் கூறுவோரின் குறிப்பால் பொருள் கொள்ளப்படும். இதனை நன்னூல்,

முதல் இவை சினை இவை என வேறு உளவில.

உரைப்போர் குறிப்பின அற்றே பிண்டமும் (நன்.316) என்கின்றது.

யானை என்ற முதற்பெயரைக் குறிக்கும்போது கை, கால், கொம்பு முதலியன சினைப்பெயர்கள் வேறாகக் கொள்ளப்படா. அவ்வுறுப்புகளைக் குறிக்கும்போது அவை மட்டுமே பெறப்படுமே அன்றி யானை பெறப்படா. பிறிதொரு சான்று :- மரம் - முதல் , கிளை - சினை, கிளை முதலாகும்போது கொம்பு சினையாகும்.

பிண்டப் பெயர் - குப்பை - குவியல் - எட் குப்பை (எள் குவியல்), நெற் குப்பை (நெல் குவியல்).

குப்பையது தலையை வெட்டினான்

குப்பையை ஓரத்தின்கண் சிதறினான்

நிறைவுரை

பொருண்மையியல் சொற்பொருளையும் சொற்பொருள் சார்ந்த உறவையும் ஆராய்கின்றது. பொருண்மையியலார் சொற்களின் பொருண்மையுறவைப் பொருண்மை நிகர்நிலை உறவு, எதிர்நிலையுறவு, அடக்குநிலையுறவு என வகைப்படுத்தி ஆராய்ந்தனர். இப்பொருண்மையியல் உறவுகள் நன்னூலில் காணப்பெறுகின்றன. சொற்களின் பொருளைப் பவணந்தியார் ஓரினச்சொற்கள், பல் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள், இணைப்பொருட் சொற்கள் (synonyms), எதிர்ச்சொற்கள், உள்ளடக்கப்பட்ட சொற்கள் (hyponymy) உள்ளிட்ட முறைகளில் விளக்கியுள்ளார். ஒலி வடிவத்தில் வேறுபட்டும் பொருளில் ஒற்றுமையையும் காட்டி நிற்கும் பல சொற்களை ஒரு பொருள் காட்டும் சொற்கள் என்று பொருண்மையியலார் கூறுவர். நன்னூலும் ஒரு பொருட் பன்மொழிகள் பற்றியும் ஒரு சொல் பல பொருள் காட்டுவது பற்றியும் பல சொற்கள் ஒரு பொருள் காட்டுவன பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒரு பொருளைக் காட்டும் சொல் இன்னொரு புறப்பொருளைக் காட்டும் நிலையை நன்னூல் ஆகுபெயர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இது நேரடியாக ஒரு பொருளையும் வேறொரு புறப்பொருளையும் காட்டுகின்றது. நன்னூல் குறிப்பிடும் அடுக்குத்தொடர், இரட்டைக்கிளவி ஆகியவை பொருண்மையியலோடு தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளன. மொழியின் கட்டமைப்பை நன்னூல்

விளக்கினாலும் மொழியில் காணப்படும் பொருள் தெளிவின்மையையும் பவணந்தியார் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

துணையன்கள்

1. ஆனந்தகுமார், பா., பக்தினும் தொல்காப்பியரும் (கட்), உங்கள் நூலகம், நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2014.
2. சண்முகம், செ.வை., கவிதைக்கட்டமைப்பு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2003.
3. சேனாவரையர் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், லிமிடெட், சென்னை, 2001 (16 ஆம் பதிப்பு).
4. தண்டபாணி தேசிகர், ச., நன்னூல் விருத்தியுரை, பாரி நிலையம், சென்னை, 1998 (3 ஆம் பதிப்பு).
5. முத்துச்சண்முகன், இக்காலத்தமிழ், முத்துப்பதிப்பகம், மதுரை, 1987 (முதற்பதிப்பு).
